

РЕШЕНИЕ

№ 23628

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1124** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по повод искова молба с вх.№3023 от 28.01.2026г. по описа на АССГ,подадена от „Бал-Клас“ ООД,Е. със седалище [населено място],чрез процесуален представител адв. К. Л. Д. от САК срещу Национална агенция по приходите представлявана от изпълнителният директор на НАП , с адрес: [населено място],бул. „Д.№ 52.

Иска се от съдът да постанови решение с което да осъди ответника Национална агенция за приходите да заплати на „Бал-Клас“ ООД с ЕИК[ЕИК]:

- 4 468.69 евро (четири хиляди четиристотин шестдесет и осем евро и шестдесет и девет цента)-определената съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България равностойност в евро на сумата от 8 740 лева,представляваща заплатените от „Бал-Клас“ ООД разноски за адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на жалба до директора на ТД на НАП-гр.С. против постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С250022-022-0059297/30.05.2025 г., съгласно договор за правна помощ и съдействие № ПП-БКЛ- 1/2025 от 11.06.2025г.;

-392.52 евро (триста деветдесет и две евро и петдесет и два цента) - определената съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България равностойност в евро на сумата

от 767.70 лева, представляваща лихва за забавено изпълнение върху сумата от 8 740 лева за периода от 11.06.2025г.(датата на извършване на плащането) до 28.01.2026г. (датата на подаване на исковата молба);

-законната лихва за забава върху сумата от 4 468.69 евро от датата на предявяване на исковете до окончателното плащане на задължението;

В съдебно заседание,редовно призован,ищецът се представлява Д. от САК,моли да се постанови решение,с което да се уважи исковата молба.Претендира деловодни разноски като представя списък. Депозира писмени бележки по делото.

Ответникът по иска-Национална агенция за приходите,гр.С.,се представлява от надлежно упълномощен от изпълнителния директор процесуален представител юрк.К.,която изразява становище за неоснователност на исковата молба.Депозира писмени бележки по делото.

Представителят на СГП,дава мотивирано заключение,че предявените искове с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за основателни, тъй като е осъществен фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1 от ЗОДОВ.С оглед на изложеното иска да се постанови решение,с което да се уважат предявените искове.

По фактите:

От представените доказателства по делото се установява, че в ТД на НАП-С.,срещу ищеца-„Бал-Клас“ ООД е било образувано изпълнително дело №180618427/2018г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения.На 30.05.2025г.,с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№0250022-022-0059297/30.05.2025г.,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.,на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК,е бил наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Обединена българска банка“ АД и ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД.Постановление за налагане на обезпечителни мерки е изх. №0250022-022-0059297/30.05.2025г. е било връчено на дружеството на 08.06.2025г.Срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С250022-022-0059297/30.05.2025г.,е била подадена жалба до директора на ТД на НАП С.,който се е произнесъл с Решение №ПИ-196,като е оставил жалбата на дружеството без уважение.Решение №ПИ-196/27.06.2025г.,на директора на ТД на НАП С. е било оспорено по съдебен ред,като с Решение №859/08.01.2026г.,по описа на Административен съд София-град,Трето отделение, 13 състав,по адм.дело №7413/2025г.,съдът е обявил за нищожни Решение №ПИ-196/27.06.2025г.,издадено от директора на ТД на НАП С. и постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0059297/30.05.2025г.,издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..Със същото решение АССГ е осъдил ТД на НАП С. да заплати на ищеца съдебни разноски в размер на 1050.00лв.,представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ и платена държавна такса за образуване на адм.д. № 7413/2025г. по описа на АССГ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав приема,че исковата

молба е допустима поради твърденията, че ищецът неблагоприятно е засегнат от действието на отменено по съдебен ред,като незаконосъобразно ПНПОМ.

Искът е допустим за разглеждане в производството пред АССГ,по реда на глава XI от АПК(чл. 203 и сл.),като предявен пред съда по седалището на ищеца.

Искът е предявен и срещу пасивно процесуално легитимиран ответник НАП,разполагащ с правосубектност,като юридическо лице по смисъла на чл. 205, ал. 1 от АПК.Процесуалната легитимация на страните по делото представлява абсолютна положителна процесуална предпоставка за пораждането и съществуването на процесуалното право на иск,а нейната липса обуславя недопустимостта на исковото производство.Безспорно в правната теория и в съдебната практика е становището, че процесуалната легитимация на страните в гражданския процес се определя единствено от наведените фактически и правни твърдения на ищеца в исковата молба,с които се очертават правопораждащите предявеното материално право юридически факти,обосноваващи заявеното правно съждение,че именно той е носителят на накърненото от ответника,чрез съществуващия между тях правен спор материално право.

Настоящият състав следва да посочи,че в законодателството/ДОПК/,липсва процесуален ред,по който страната в оспорване на административен акт по административен ред може да търси направените разходи по повод на оспорването, така както е налице специален ред за разпределяне и присъждане на разноските при съдебното обжалване на ревизионния акт - чл. 161 от ДОПК.В глава осемнадесета на ДОПК-чл.152-чл.155"Обжалване на ревизионния акт по административен ред" няма разпоредба, която да урежда въпроса с разпределянето на понесените от страните разноски при обжалването по административен ред;няма нарочна уредба в субсидиарно приложимия АПК,нито в уреждащия гражданското съдопроизводство ГПК.Налице е законова празнота и в ДОПК и в АПК относно процесуален ред за присъждане на понесените от страната разноски в производството по административно обжалване на ПНПОМ.На органа по приходите не е вменено задължение да се произнесе за разноски във фазата на административното обжалване,така както съдът дължи произнасяне при направено искане в хода на съдебно обжалване.В случая решението на решаващия орган не съдържа разпореждане относно разноските, а и такива не са претендирани.При липсата на друг специален ред за обезщетяване за страната,направила разноски в производство по оспорване по административен ред, остава единствено възможността да се претендира възстановяване на направените разноски по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

При преценка основателността на иска съдът взе предвид следното:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1)незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред;

2)вреда от такъв административен акт;

3)причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт,действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника,тъй като отговорността на държавата е обективна.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца - по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК, е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

По отношение на първия елемент от фактическия състав на чл. 1 от ЗОДОВ - отменен като незаконосъобразен по съответния ред административен акт,съдът приема,че същият е доказан.От приетите доказателства по безспорен начин се установи,че ПНПОМ, с изх.№С250022-022-0059297/30.05.2025г.на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. в дирекция "Събиране" при ТД на НАП-С. е отменено от АССГ с решението по адм.д.№7413/2025г.,постановено при упражнен контрол за законосъобразност на Решение №ПИ-196/27.06.2025г. на директора на ТД на НАП С.,с което ПНПОМ е било потвърдено.Следователно,по реда на чл.197 от ДОПК, ПНПОМ,изх.№С250022-022-0059297/30.05.2025г. на публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП - С.,е било отменено.

Втората предпоставка за ангажиране отговорността на държавата по чл. 1 от ЗОДОВ-претърпени имуществени вреди.Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава.Имуществените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това, което би имал, ако нямаше засягане.Те са два вида - претърпени загуби и пропуснати ползи.

В настоящия случай ищецът претендира вреди/претърпени загуби/,представляващи заплатено възнаграждение/услуга/за обжалване по административен ред на ПНПОМ,изх.№ С250022-022-0059297/30.05.2025г.,на публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП-С..Жалбата срещу ПНПОМ до горе-стоящия административен орган е изготвена от адв.Б.З../л.12-19/

От представените по делото доказателства се установява,че е бил сключен договор за правна защита и съдействие от 11.06.2026г. /л.20/,между "Бал-Клас" ООД и адв.З.,като същия има за предмет изготвяне и подаване от името на клиента на жалба по чл.197, ал.1 от ДОПК до директора на ТД на НАП-С. против Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № 250022-022-0059297/30.05.2025г.,издадено от Б. И.,на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП. Уговореното по договора възнаграждение за адвокатските услуги в размер на 8740 лева е заплатено в брой.Съгласно договора,уговореното възнаграждение за адв.З., е в размер на 8740 лева. Посочено е, че възнаграждението е платено изцяло и в брой в деня на сключването на договора,като с подписването му страните са удостоверили,че клиентът,чрез законния си представител, е предал на адвоката сумата от 8740 лв.,с което е изпълнил изцяло задълженията си по договора,а адвокатът е получил сумата и е приел изпълнението.В договора е посочено,че материалният размер на спора е в размер на 248000 лв. и съгласно Наредба № 1 и относимите разпоредби на чл.7 ал.2 т.4 вр. чл.8 индикативният размер на възнаграждението следва да е 14570лв.Видно от данните по делото адв.З. е осъществил правна защита на доверителя си, съгласно клаузите на договора,като е оспорил с жалба /л.12-16/ пред Директора на ТД на НАП

Постановление отмяна на наложени обезпечителни мерки №250022-022-0059297/30.05.2025г., издадено от Б. И., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП.С Решение №859/08.01.2026г., по описа на Административен съд София-град, Трето отделение, 13 състав, по адм. дело №7413/2025г., съдът е обявил за нищожни Решение №ПИ-196/27.06.2025г., издадено от директора на ТД на НАП С. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0059297/30.05.2025г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С.. /л.31-34/

От представените доказателства настоящият състав приема, че ищецът е заплатил 8740 лв. посочен в договора, за обжалване на ПНПОМ, изх. №С250022-022-0059297/30.05.2025г., поради което имуществото му е намаляло с тази сума.

Относно третият елемент от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ - пряка и непосредствена причинна връзка между отменения акт и вредите, съдът приема, че е налице причинно-следствена връзка между отменения незаконосъобразен административен акт и причинената вреда, изразяваща се в заплатеното възнаграждение за изготвяне на жалба в хода на административното обжалване на ПНПОМ. Поради издаването на незаконосъобразното ПНПОМ, изх. № С250022-022-0059297/30.05.2025г., ищецът е бил представляван от адвокат З./л.31/, които да осъществи защитата на дружеството пред данъчните органи. Настоящият състав следва да посочи, че адвокатската защита не е задължителна в хода на ревизионно производство и при оспорване на ПНПОМ по административен ред, но с оглед значителните имуществени интереси, които се засягат с акта, изразяващи се в невъзможността да се разпорежда дружеството със сумите от 185551 и 62450 лв./посочени суми в ПНОМ л.10/управителят на дружеството е преценил, че е необходима такава. Именно заради издаването на незаконосъобразния административен акт се е наложило ангажирането на адвокат от „Бал-Клас“ ООД, които да извърши необходимите процесуални действия. По тези съображения съдът приема, че заплащането на услугата от ищеца за осъществяване на правна помощ в хода на производството по административно оспорване на ПНПОМ е в пряка и непосредствена връзка с издадения (впоследствие отменен) административен акт. Автентичността и верността на всички писмени доказателства приети по делото, не беше оспорена от ответната страна, поради което същите следва да бъдат ценени като доказателства за установяване на твърденията на ищеца. Налице са достатъчно данни, че правната услуга е реално извършена, жалбата срещу постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подадена и подписана от упълномощения адвокат Б.З., същата е подробна и мотивирана и поставила началото на производство по реда на глава XXIV от ДОПК./л.12-28/ Неоснователни са възраженията в писменият отговор за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение предвид материалния интерес. С постановлението за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ С250022-022-0059297/30.05.2025г. от 30.05.2025г. е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, вкл. съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, открити в ОББ АД за сумата от 185 551 лева и в ПИБ за сумата от 62450 лева./л.10/. По изложените съображения съдът намира, че искът е основателен. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 8740 лв., представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди на ищеца в резултат на отменен незаконосъобразен административен акт.

Съдът намира за основателен и искът за заплащане на обезщетение за забавено плащане върху претендираната сума 392,52 евро. Съгласно [чл. 86 ЗЗД](#), при неизпълнение на парично задължение,

длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно т. 4 на [Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г.](#) на ВКС "При нищожни административни актове, началният момент е моментът на тяхното издаване". В случая, както бе посочено по-горе, ПОМП е издадено на 30.05.2025г. С оглед изложеното, основателно се явява искането за присъждане на лихва за забава върху главницата за периода от 11.06.2025г. (датата на извършване на плащането) до 28.01.2026г. (датата на подаване на исковата молба)

Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана а именно дата на предявяване на исковете, 28.01.2026 г. до окончателното изплащане на сумата.

Съгласно чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разносните по водене на съдебното производство, както и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

В настоящото производство ищецът е претендирал адвокатско възнаграждение в размер на 600 евро и държавна такса. От представения по делото договор за правна защита и съдействие /л.35/ е видно, че е договорено адв. възнаграждение в размер на 600 евро и същото е заплатено в брой на 20.01.2026г. Адвокатското възнаграждение не е прекомерно, според настоящата съдебна инстанция, тъй като не надхвърля минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа. Общият размер на разносните в настоящото производство следва да бъде уважен в размер на 605,12 евро.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съдът,

Р Е Ш И:

Осъжда Национална агенция за приходите, да заплати на "Бал-Клас" ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], търговско помещение № Б1-01, представлявано от Н. П. сумата от:

-4 468.69 евро (четири хиляди четиристотин шестдесет и осем евро и шестдесет и девет цента) - определената съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България равностойност в евро на сумата от 8 740 лева, представляваща заплатените от „Бал-Клас“ ООД разноски за адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на жалба до директора на ТД на НАП - [населено място] против постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0059297/30.05.2025 г., съгласно договор за правна помощ и съдействие № ПП-БКЛ- 1/2025 от 11.06.2025г.;

-392.52 евро (триста деветдесет и две евро и петдесет и два цента) - определената съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България равностойност в евро на сумата от 767.70 лева, представляваща лихва за забавено изпълнение върху сумата от 8 740 лева за периода от 11.06.2025г. (датата на извършване на плащането) до 28.01.2026г. (датата на подаване на исковата молба);

-законната лихва за забава върху сумата от 4 468.69 евро от датата на предявяване на

исковете до окончателното плащане на задължението;

Осъжда Национална агенция за приходите да заплати на "Бал-Клас" ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], търговско помещение № Б1-01, представлявано от Н. П., сумата от 605,12 евро, представляващи направени деловодни разноски в настоящото производство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: